

NEUVOSTON SUOSITUS,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2018,
Suomen vuoden 2018 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Suomen
vuoden 2018 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

(2018/C 320/25)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 2017 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2018 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjauksen. Se otti huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17 päivänä marraskuuta 2017 antaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariaa koskevan julistuksen. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 22 päivänä maaliskuuta 2018. Komissio hyväksyi 22 päivänä marraskuuta 2017 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011⁽²⁾ perusteella varoituskonkreetin koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Suomi ei kuulu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta, jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti 22 päivänä maaliskuuta 2018. Neuvosto hyväksyi 14 päivänä toukokuuta 2018 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta⁽³⁾, jäljempänä 'euroalueen suositus'.
- (2) Koska Suomi kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Suomen olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista ja erityisesti suosituksesta 3 ilmenevä euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti.
- (3) Suomea koskeva vuoden 2018 maaportti julkaistiin 7 päivänä maaliskuuta 2018. Siinä arvioitiin Suomen edistymistä neuvoston 11 päivänä heinäkuuta 2017 hyväksymien maakohtaisten suositusten⁽⁴⁾ noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen maakohtaisten suositusten noudattamisessa ja kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteidensa saavuttamisessa.
- (4) Suomi toimitti vuoden 2018 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2018 vakausohjelmansa 13 päivänä huhtikuuta 2018. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

⁽³⁾ EUVL C 179, 25.5.2018, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVLC 261, 9.8.2017, s. 1.

- (5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, jäljempänä 'ERI-rahastot', ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa kyseisen säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.
- (6) Suomeen sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota ja velkasääntöä. Vuoden 2018 vakausohjelmassa hallitus ennustaa, että julkisen talouden rahoitusasema on vuonna 2018 – 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen eli se ei muutu edellisvuodesta. Hallitus arvioi rahoitusaseman kohenevan vuonna 2019 ja sen jälkeen niin, että vuosina 2020 ja 2021 se on hieman ylijäämäinen. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteena ollut 0,5 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen ylitettiin vuonna 2017. Uudelleenlasketun rakenteellisen alijäämän⁽²⁾ arvioidaan kuitenkin olevan hieman suurempi, 0,6 prosenttia suhteessa BKT:hen vuosina 2018–2019, ja pienenevän sen jälkeen. Julkisen talouden velka oli suurimmillaan 63,6 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2015. Vuonna 2017 se supistui 61,4 prosenttiin. Vuoden 2018 vakausohjelman mukaan velkasuhde supistuu edelleen niin, että vuonna 2021 se on 56,7 prosenttia suhteessa BKT:hen. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario näyttää olevan pitkälti uskottava. Suurimmat julkisen talouden kehitysarvioihin kohdistuvat riskit liittyvät siihen, että suunnitellun sosiaali- ja terveyspalvelujen uudistuksen alkuvaiheen kustannukset saattavat olla odotettua suuremmat.
- (7) Vuoden 2018 vakausohjelmassa muistutetaan, että poikkeukselliseen pakolaisvirtaan liittyvät kustannukset kasvoivat ja että niiden vaikutus julkiseen talouteen oli vuosina 2015–2016 merkittävä. Vuoden 2017 vakausohjelmassa näiden kustannusten arvioitiin vuonna 2017 vähenevän 0,15 prosenttia suhteessa BKT:hen. Tätä lukua ei ole vahvistettu vuoden 2018 vakausohjelmassa, eikä komissio ole siksi ottanut sitä huomioon. Lisäksi Suomen annettiin vuonna 2017 tilapäisesti poiketa vaaditulta julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta 0,5 prosenttia suhteessa BKT:hen, jotta voitiin ottaa huomioon suuret rakenneuudistukset, erityisesti vuoden 2017 eläkeuudistus ja kilpailukyky sopimus, joilla on myönteinen vaikutus julkisen talouden pitkän aikavälin kestävytyteen. Suomelle sallittiin vuonna 2017 myös tilapäinen 0,1 prosentin poikkeama suhteessa BKT:hen, jotta yhdessä unionin kanssa rahoitettujen hankkeiden kansalliset investointimenot voidaan ottaa huomioon. Yksi viimeksi mainitun poikkeamisen myöntämiskriteeri on, että julkisten investointien kokonaismäärä ei pienene. Toteutumätiedot vuodelta 2017 osoittavat julkisten investointien vähentyneen vuonna 2017 edelliseen vuoteen verrattuna, kun taas unionin varoihin liittyvien investointien arvioidaan pysyneen entisellään. Näin ollen Suomella ei enää katsota olevan yhdessä unionin kanssa rahoitettujen hankkeiden kansallisten investointimenojen perusteella oikeutta tilapäiseen 0,1 prosentin poikkeamaan suhteessa BKT:hen vuonna 2017. Jäljellä olevat tilapäiset poikkeamat julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävältä sopeuttamisuralta ovat voimassa kolmen vuoden ajan. Näin ollen tilapäiset poikkeamat epätavallisia tapahtumia koskevan lausekkeen ja rakenneuudistuslausekkeen perusteella ovat 0,67 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2018 ja 0,5 prosenttia vuonna 2019.
- (8) Neuvosto suositti Suomelle sen varmistamista, että poikkeaminen julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta vuonna 2018 rajoittuu sallittuun poikkeamaan, joka myönnettiin vuonna 2016 epätavallisten tapahtumien vuoksi julkiseen talouteen kohdistuvien vaikutusten perusteella, ja sallittuihin poikkeamiin, jotka myönnettiin vuonna 2017 rakenneuudistusten toteuttamisen ja investointien perusteella. Tämä vastaa nettomääräisten julkisten perusmenojen 1,9 prosentin nimellistä enimmäiskasvuvauhtia vuonna 2018. Tällöin rakenteellisen rahoitusaseman sallittu heikkeneminen olisi 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen. Komission kevään 2018 talousennusteen mukaan on vaarana, että suositetusta julkisen talouden sopeutuksesta poiketaan jonkin verran vuonna 2018. Koska vuoden 2017 tulos on kuitenkin odotettua parempi, tällä hetkellä ennustetaan, että välimatka keskipitkän aikavälin tavoitteeseen on pienempi kuin epätavallisia tapahtumia koskevaan lausekkeeseen ja rakenneuudistuslausekkeeseen liittyvät sallitut poikkeamat. Jos tulos vahvistetaan, tämä otetaan huomioon vuotta 2018 koskevassa jälkiarviointissa.
- (9) Suomen olisi komission kevään 2018 talousennusteen perusteella vuonna 2019 varmistettava, että poikkeaminen julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta vuonna 2019 rajoittuu tilapäiseen poikkeamaan, joka myönnettiin vuonna 2017 rakenneuudistusten toteuttamisen vuoksi julkiseen talouteen kohdistuvien vaikutusten perusteella. Tämä vastaa nettomääräisten julkisten perusmenojen 2,9 prosentin nimellistä enimmäiskasvuvauhtia. Tällöin rakenteellisen rahoitusaseman sallittu heikkeneminen olisi 0,2 prosenttia suhteessa BKT:hen. Jos politiikka säilyy muuttumattomana, Suomen ennustetaan noudattavan vuotta 2019 koskevaa vaatimusta. Suomen

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

(2) Komission yhteistä menetelmää noudattaen uudelleen laskema suhdannekorjattu rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä.

ennustetaan vuosina 2018 ja 2019 noudattavan myös velan supistamista koskevaa vertailuarvoa. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että Suomen on oltava valmis toteuttamaan lisätoimia, joilla varmistetaan vaatimusten noudattaminen vuonna 2018, ja arvioi, että Suomi noudattaa vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia vuonna 2019.

- (10) Väestön ikääntymisen ja työvoiman vähenemisen vuoksi eläke-, terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitomenojen odotetaan kasvavan vuoteen 2030 mennessä 24 prosenttiin, kun ne vuonna 2016 olivat 22 prosenttia suhteessa BKT:hen. Hallintouudistuksella ja sosiaali- ja terveydenhuoltopalvelujen uudistuksella, jotka ovat eduskunnan käsiteltävänä, pyritään hidastamaan menojen kasvua tällä osa-alueella. Muita tavoitteita ovat terveystalouden yhdenvertaisen saatavuuden varmistaminen ja hoitoon pääsyn nopeuttaminen, erityisesti epäsuotuisilla tai syrjäisillä alueilla. Niiden henkilöiden osuus, jotka kokevat jääneensä vaille tarvitsemaansa terveydenhoitoa, on unionin keskiarvon yläpuolella. Erityisesti työvoiman ulkopuolella olevilla on vaikeuksia saada tarvitsemaansa hoitoa. Vuodesta 2020 alkaen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista huolehtii uusi alueellisen julkishallinnon taso, maakunnat. Uudistuksessa yhdistetään resursseja, jotta niitä voidaan käyttää tehokkaammin maakuntatasolla. Myös tuottavuutta on tarkoitus parantaa lisäämällä digitaalisten ja sähköisten palvelujen käyttöä. Sosiaali- ja perusterveydenhuoltopalvelut olisivat saatavilla sekä julkisissa että yksityisissä sosiaali- ja terveystalouksissa. Tämä lisäisi potilaiden valinnanvapautta, ja samalla palveluntarjoajien välisen kilpailun odotetaan tuottavan kustannussäästöjä. Näiden kunnianhimoisten tavoitteiden saavuttaminen riippuu myös valinnoista, joita uudistuksen toteutusvaiheessa tehdään.
- (11) Vuonna 2017 Suomen työikäisen 20–64-vuotiaan väestön työllisyysaste oli 74 prosenttia eli suhteellisen alhainen muihin Pohjoismaihin verrattuna. Myös työvoimaosuus oli alhaisempi, erityisesti naisten, matalan osaamistason miesten ja maahanmuuttajataustaisen väestön keskuudessa. Rakenteellinen työttömyys oli vuonna 2017 korkea, noin 7,5 prosenttia työvoimasta. Suomen viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta jäljellä on työllisyyden kasvun näkökulmasta haasteita, jotka liittyvät työn vastaanottamisen lisäkannustimien ja aktiivisemmän työvoimapolitiikan käyttöönottoon.
- (12) Kannustin- ja työttömyysloukut ovat edelleen esteenä laajemmalle työvoiman käytölle. Etuusjärjestelmä ja sen erityyppisten tukien yhdisteleminen ovat luoneet huomattavan kannustinloukun, jossa sosiaaliturva ja asumistuki ovat merkittäviä osatekijöitä. Nämä ja muut etuudet poistuvat hyvin nopeasti tulojen kasvaessa, minkä vuoksi on vaarana, että työn vastaanottaminen ei ehkä ole taloudellisesti riittävän palkitsevaa. Etuuksia koskevien sääntöjen monimutkaisuuden katsotaan yhdessä hallintokäytäntöjen kanssa johtavan huomattaviin työttömyysloukkuihin tai ns. byrokraatialoukkuihin. Etuuksien suuruuteen ja niiden palautumisajankohtaan liittyvä epävarmuus vähentää lyhytaikaisen tai osa-aikaisen työn houkuttavuutta. Myös kohtuuhintaisten asuntojen puute kasvukeskuksissa voi olla lisäeste työvoiman liikkuvuudelle, vaikka uusien asuntojen rakentaminen onkin viime aikoina piristynyt. Käynnissä oleva perustulokokeilu, josta odotetaan ensimmäisiä tuloksia vuonna 2019, tuottaa todennäköisesti tietoa sosiaaliturvajärjestelmän tarkistamiseksi. Vanhempainvapaajärjestelmän uudistamista on tutkittu synnytyksiä olevien naisten työllisyysasteen nostamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi. Valmisteilla on reaaliaikainen tulorekisteri, joka voisi tarjota mahdollisuuden parantaa julkisten palveluiden tehokkuutta ja tasoittaa etuuksien maksamista.
- (13) Palkanmuodostuskäytännöt ovat muuttamassa, ja ollaan siirtymässä kohti alakohtaista ja paikallista sopimista. Koska yritysten rajoitteet ovat usein hyvin erilaisia, tämän pitäisi mahdollistaa palkkojen eriytyminen yritysten välillä. Näin varmistetaan, että reaali-palkkojen nousu vastaa tuottavuuden kasvua, ja samalla tuetaan työllisyystulosten kohentumista. Järjestäytyneillä työnantajilla on uusimpien, loppuvuodesta 2017 ja alkuvuodesta 2018 tehtyjen palkkasopimusten nojalla enemmän mahdollisuuksia paikalliseen sopimiseen. Järjestäytymättömillä työnantajilla on edelleen tässä joitakin esteitä. Joitakin alustavia myönteisiä tuloksia on havaittu, sillä viimeaikaisten palkkanuovottelujen tämänhetkinen tilanne viittaa siihen, että neuvottelujen tulos on kustannuskilpailukyvyyn kannalta pitkälti neutraali. Vaikka palkkasopimuksia ei virallisesti koordinoitakaan, käytännössä on syntymässä Suomen malli, jossa suljetun sektorin palkankorotukset kytetään avoimella sektorilla sovituihin korotuksiin.
- (14) Kun talouden toimeliaisuus ja työllisyys palaavat asteittain finanssikriisiä edeltäneelle tasolle, työttömien ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevien alhaisemmasta työllistyvyydestä tulee todennäköisesti merkittävä huolenaihe, joka voi hidastaa työmarkkinoiden elpymistä ja näin heikentää Suomen hyvinvointiyhteiskunnan pitkän aikavälin kestävyttä. Tilanne edellyttää työttömille ja työmarkkinoiden ulkopuolella oleville suunnattuja riittäviä ja integroitua aktiivointi- ja kuntoutuspalveluja. Julkisiin työvoimapalveluihin ja erityisesti neuvontaan suunnatut voimavarat ovat samaan aikaan unionin keskiarvon alapuolella. Palvelut, jotka on tarkoitettu työttömille ja etenkin niille, joiden työllistymisnäköymät ovat heikommat, on hajautettu usealle erilliselle taholle. Palvelujen yhdenmäinen tai parempi koordinointi auttaisi tuottamaan saumattoman palveluketjun (työttömien tai työmarkkinoiden ulkopuolella olevien palvelut yhdeltä luukulta). Tarvitaan jatkuvia toimia, jotta voidaan

varmistaa, että työmarkkinoiden ulkopuolella olevat, erityisesti 25–49-vuotiaiden ikäryhmään kuuluvat ja maahanmuuttajataustaiset, voivat palata työmarkkinoille. Maahanmuuttajaväestö voisi osittain korvata työikäisen väestön vähentymisen edellyttäen, että he kotoutuvat hyvin työmarkkinoille ja suomalaiseen yhteiskuntaan. Myös työvoimapula kasvaa, mikä todennäköisesti johtuu käynnissä olevista talouden rakennemuutoksista, kuten väestön ikääntymisestä. Tämä viittaa siihen, että tarvitaan jatkuvia investointeja aikuiskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen, jotta ammatillinen liikkuvuus on mahdollista ja osaamisen kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuutta voidaan vähentää.

- (15) Hallitus on toteuttanut toimenpiteitä yrittäjyyden ja startup-yritysten perustamisen edistämiseksi. Se on myös parantanut pienten ja keskisuurten yritysten mahdollisuuksia saada lainoja ja vientitakuita. Perustaessaan yrityksen työttömät saavat nyt ensimmäisten kuukausien aikana työttömyysetuuksia. Tämä tukimuoto saavuttaa hyvin todennäköisesti tavoitteensa, jos siihen yhdistetään koulutusta ja valmennusta, vaikkakin sen lyhyt voimassaoloaika voi rajoittaa sen vaikutuksia. Myös yrittäjien ja itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaalisessa suojelussa on edelleen joitakin puutteita, ja itsenäisten ammatinharjoittajien köyhyysriski on Suomessa suuri suhteessa työntekijöihin.
- (16) Kotitalouksien velka on edelleen historiallisen korkealla tasolla (67 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2016). Velka on pääasiassa vaihtuvakorkoista, mikä on riski, jos korkotaso keskipitkällä aikavälillä nousee. Kulutusluottojen määrä kasvaa nopeasti, ja kasvava osuus näistä luotoista on ulkomaisten pankkien, muiden rahoituslaitosten kuin luottolaitosten, pikalainayritysten ja vertaislainoittajien myöntämiä. Finanssivalvonta on toteuttanut toimenpiteitä hillitäkseen kotitalouksien velkaantuneisuuden lisääntymistä. Mitään aktiivista velkaantuneisuuden vähenemistä ei kuitenkaan ole nopeasti odotettavissa, varsinkin kun korot pysyttelevät matalina ja kuluttajien luottamus on vahva. Kattavan luottorekisterin (johon kerätään velallisista sekä myönteiset että kielteiset tiedot) puuttuminen voi estää pankkeja saamasta selkeää käsitystä kotitalouksien velkaantuneisuuden kokonaistasosta.
- (17) Komissio on vuoden 2018 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Suomen talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2018 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2018 vakaushjelman, vuoden 2018 kansallisen uudistusohjelman ja jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Suomelle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Komissio on ottanut huomioon ohjelmien ja jatkotoimenpiteiden merkityksen Suomen finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyyskannalta mutta myös sen, missä määrin ne ovat unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia, koska unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.
- (18) Neuvosto on tutkinut vuoden 2018 vakaushjelman tämän arvioinnin perusteella, ja sen lausunto⁽¹⁾ ilmenee erityisesti jäljempänä esitettävästä suosituksesta 1,

SUOSITTAA, että Suomi toteuttaa vuosina 2018 ja 2019 toimia, joilla se

1. saavuttaa julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteen vuonna 2019, kun otetaan huomioon rakenneuudistusten toteuttamisen takia tilapäisesti sallitut poikkeamat; varmistaa, että hallintouudistus sosiaali- ja terveystalouden kustannustehokkuuden ja yhdenvertaisen saatavuuden parantamiseksi hyväksytään ja toteutetaan;
2. parantaa kannustimia työn vastaanottamiseen ja varmistaa työttömille ja työmarkkinoiden ulkopuolella oleville riittävät ja hyvin integroidut palvelut;
3. vahvistaa kotitalouksien velkaantuneisuuden seurantaan muun muassa perustamalla luottorekisterijärjestelmän.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2018.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. LÖGER

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.